

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (septintoji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. kovo 6 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Apmokestinimas — PVM — Direktyva 2006/112/EB — 17 straipsnio 2 dalies f punktas — Sąlyga, susijusi su prekės grąžinimu į valstybę narę, iš kurios ji buvo iš pradžių išsiųsta arba išgabenta“

Sujungtose bylose C-606/12 ir C-607/12

dėl *Commissione tributaria provinciale di Genova* (Italija) 2012 m. spalio 30 d. sprendimais, kuriuos Teisingumo Teismas gavo 2012 m. gruodžio 24 d., pagal SESV 267 straipsnį pateiktų prašymų priimti prejudicinius sprendimus bylose

Dresser Rand SA

prieš

Agenzia delle Entrate, Direzione Provinciale, Ufficio Controlli di Genova

TEISINGUMO TEISMAS (septintoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J. L. da Cruz Vilaça (pranešėjas), teisėjai G. Arestis ir A. Arabadžiev, generalinė advokatė J. Kokott,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Dresser Rand SA*, atstovaujamos *avvocato* P. Centore,
- Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* A. De Stefano,
- Europos Komisijos, atstovaujamos D. Recchia ir C. Soulay,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinės advokatės nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: italų.

Sprendimą

- 1 Prašymai priimti prejudicinį sprendimą susiję su 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1, toliau – PVM direktyva) 17 straipsnio 1 dalies f punkto aiškinimu.
- 2 Šie prašymai buvo pateikti nagrinėjant pagal Prancūzijos teisę įsteigtos bendrovės *Dresser-Rand SA* (toliau – *Dresser-Rand France*) ir *Agenzia delle Entrate, Direzione Provinciale, Ufficio Controlli di Genova* ginčą dėl pataisytų pranešimų dėl nesumokėto pridėtinės vertės mokesčio už 2007 ir 2008 mokestinius metus (toliau – PVM) išieškojimo.

Teisinis pagrindas

Sajungos teisė

- 3 PVM direktyvos 14 straipsnyje nustatyta:

„1. „Prekių tiekimas“ – teisės, kaip savininkui disponuoti materialiuoju turtu, perdavimas.

2. Be 1 dalyje nurodyto sandorio, prekių tiekimu laikomas bet kuris iš šių sandorių:

<...>

- c) prekių perdavimas pagal sutartį, kurioje numatoma, kad perkant arba parduodant yra mokamas komisinis atlyginimas.

<...>“

- 4 Šios direktyvos 17 straipsnis išdėstytas taip:

„1. Jei prekes, sudarančias apmokestinamojo asmens veiklai skirtą turtą, šis asmuo perveža į kitą valstybę narę, šis pervežimas laikomas prekių tiekimu už atlygį.

„Pervežimas į kitą valstybę narę“ – kilnojamojo materialiojo turto siuntimas ar gabenimas į paskirties vietą už valstybės narės, kurioje yra turtas, teritorijos ribų, bet Bendrijos teritorijoje, kai gabenimą ar siuntimą savo verslo tikslais atlieka apmokestinamasis asmuo arba tai atliekama jo vardu.

2. Pervežimu į kitą valstybę narę nėra laikomas prekių siuntimas ar gabenimas, kai vykdomi šie sandoriai:

<...>

- f) paslaugos teikimas apmokestinamajam asmeniui, kai su atitinkamomis prekėmis susijęs darbas faktiškai atliekamas valstybės narės teritorijoje, kurioje baigiasi prekių siuntimas ar gabenimas, jeigu po to prekės grąžinamos tam pačiam apmokestinamajam asmeniui į valstybę narę, iš kurios jos buvo išsiųstos ar išgabentos;

<...>

3. Jei kuri nors iš 2 dalyje nurodytų tinkamumo sąlygų nebetenkinama, laikoma, kad prekės buvo pervežtos iš vienos valstybės narės į kitą. Tokiais atvejais pervežimas laikomas įvykęs tuo momentu, nuo kurio sąlyga nebetenkinama.“

5 Šios direktyvos 20 straipsnyje nustatyta:

„Prekių įsigijimas Bendrijos viduje“ – teisės disponuoti kilnojamuoju materialiuoju turtu kaip savininkui įsigijimas, kai prekes įsigyjančiam asmeniui į kitą valstybę narę nei tą, iš kurios prekės yra išsiųstos ar išgabentos, siunčia ar gabena pardavėjas arba prekes įsigyjantis asmuo ar kitas asmuo pardavėjo ar prekes įsigyjančio asmens vardu.

Jei neapmokestinamasis juridinis asmuo įsigytas prekes siunčia ar gabena iš trečiosios teritorijos ar trečiosios šalies ir jas importuoja į kitą valstybę narę, kurioje nėra užbaigiamas prekių siuntimas ar gabenimas, laikoma, kad šios prekės buvo siųstos ar gabentos iš importo valstybės narės. Ta valstybė narė importuotojui, pagal 201 straipsnį paskirtam ar pripažintam asmeniui, kuriam tenka prievolė sumokėti PVM, suteikia teisę susigrąžinti už prekių importą sumokėtą PVM, jeigu importuotojas įrodo, kad jo prekių įsigijimas buvo apmokestintas PVM valstybėje narėje, kurioje baigėsi prekių siuntimas ar gabenimas.“

6 Tos pačios direktyvos 22 straipsnyje prekių įsigijimu už atlygį Bendrijos viduje laikomas „prekių panaudojimas apmokestinamojo asmens verslo tikslais, jei tas prekes apmokestinamasis asmuo arba kitas asmuo jo vardu atsiuntė arba atgabeno iš kitos valstybės narės, kurioje jos buvo pagamintos, išgautos, apdorotos, nupirktos ar įsigytos, kaip apibrėžta 2 straipsnio 1 dalies b punkte, arba į kurią tas apmokestinamasis asmuo savo verslo tikslais jas importavo.“

Italijos teisė

7 1993 m. rugpjūčio 30 d. Dekreto įstatymo Nr. 331 dėl mokesčių nuostatų įvairiose srityse suderinimo (GURI Nr. 203, 1993 m. rugpjūčio 30 d., p. 12) 38 straipsnyje „Prekių įsigijimas Bendrijos viduje“ nustatyta:

„1. [PVM] taikomas prekėms Bendrijos viduje, kai jos valstybės teritorijoje įsigyjamos savo įmonės, meno ar profesinei veiklai vykdyti arba bet koku atveju įsigyjamos valstybės teritorijoje apmokestinamųjų juridinių asmenų, asociacijų arba kitų organizacijų, numatytų 1972 m. spalio 26 d. Respublikos prezidento dekreto Nr. 633 [(GURI *supplemento ordinario* Nr. 292, 1972 m. lapkričio 11 d., toliau – Dekretas Nr. 633)] 4 straipsnio ketvirtoje pastraipoje.

2. „Prekių įsigijimas Bendrijos viduje“ – tai pagal atlygintiną sandorį teisės disponuoti kilnojamuoju turtu arba bet kokia kita materialiaja teise kaip savininkui įsigijimas, kai prekes į valstybės teritoriją iš kitos valstybės narės siunčia ar gabena pardavėjas, kaip apmokestinamasis asmuo, arba prekes įsigyjantis asmuo ar kitas asmuo jų vardu.

3. Prekių įsigijimu Bendrijos viduje taip pat laikoma:

<...>

b) kai prekes į valstybės teritoriją iš kitos valstybės narės įveža apmokestinamasis asmuo arba tai padaroma jo vardu. Ši nuostata taip pat taikoma įmonei, siunčiančiai arba gabenančiai į valstybės teritoriją prekes iš kitos įmonės, kurios veiklą vykdo tas pats asmuo kitoje valstybėje narėje;

c) kai neapmokestinamieji juridiniai asmenys, asociacijos ir kitos organizacijos, numatytos [Dekreto Nr. 633] 4 straipsnio ketvirtoje pastraipoje, atlieka 2 dalyje numatytą prekių įsigijimą;

d) kai į valstybės teritoriją iš kitos valstybės narės c punkte minėti asmenys atveža prekes, kurias jie prieš tai atsivežė iš kitos valstybės narės, arba tai padaroma jų vardu.

<...>

5. Prekių įsigijimu Bendrijos viduje nelaikoma:

- a) kai į valstybės teritoriją įvežamos prekės perdirbti arba su jomis atliekamos įprastinės tvarkymo operacijos, kaip tai suprantama pagal atitinkamai [1985 m. liepos 16 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1999/85 dėl laikinojo įvežimo perdirbti procedūros (OL L 188, p. 1)] 1 straipsnio 3 dalies h punktą ir [1988 m. liepos 25 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2503/88 dėl muitinės sandėlių (OL L 225, p. 1)] 18 straipsnį, jei prekes apmokestinamasis asmuo įsigyjančiam asmeniui grąžina į valstybę narę, iš kurios jos buvo išsiųstos ar išgabentos, arba kitas asmuo jo vardu jas nusiunčia arba nugabena į kitą valstybę narę arba už Bendrijos ribų; kai į valstybės teritoriją įvežamos prekės, kurios laikinai naudojamos paslaugoms teikti arba kurioms, jei jos būtų importuotos, būtų taikoma laikino įvežimo visiškai neapmokestinant importo muitais procedūra;

<...>

7. Mokestis nėra mokėtinas, kai valstybės teritorijoje kitos valstybės narės apmokestinamasis asmuo įsigyja Bendrijos viduje prekių, šio apmokestinamojo asmens įsigytų kitoje valstybėje narėje ir po to atsiųstų arba atgabentų į valstybės teritoriją jo apmokestinamiesiems teisių perėmėjams arba [Dekreto Nr. 633] 4 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatytiems juridiniams asmenims, apmokestinamiems už prekių įsigijimą Bendrijos viduje, nes šiems teisių perėmėjams arba juridiniams asmenims tenka prievolė mokėti mokestį, susijusį su tiekimu.

8. Neatsiskleidusio tarpininko atliktas prekių įsigijimas Bendrijos viduje laikomas atliktu paties apmokestinamojo asmens.“

- 8 Dekreto Nr. 633 8 straipsnio „Tiekimas eksportuoti“ numatyta:

„Neapmokestinamu tiekimu eksportuoti laikomas:

- a) prekių tiekimas, įskaitant per tarpininkus, jas išsiunčiant arba išgabenant už Europos ekonominės bendrijos teritorijos ribų, atliekamas prekių tiekėjų ar tarpininkų arba jų vardu, įskaitant vykdant jų teisių perėmėjų arba tarpininkų nurodymus. Teisių perėmėjo, paties prekių tiekėjo arba trečiųjų asmenų sąskaita gali būti atliekami su prekėmis susiję apdirbimo, pakeitimo, montavimo, surinkimo arba pritaikymo prie kitų prekių darbai <...>
- b) prekių tiekimas, teisių perėmėjui nerezidentui arba jo vardu jas išgabenant arba išsiunčiant už Europos ekonominės bendrijos teritorijos ribų per 90 dienų, išskyrus prekes, skirtas įrengti, aprūpinti kuru pramogų laivus, privačius orlaivius ar kitas asmeniniams poreikiams tenkinti naudojamas transporto priemones arba papildyti jų atsargas, bei prekes, išgabenamąs asmeniniame keleivio bagaže už Europos bendrijos teritorijos ribų; eksporto sąskaitos faktūros kopija turi būti patvirtinta muitinės arba pašto skyriaus antspaudu;
- c) prekių tiekimas, įskaitant per tarpininkus, išskyrus pastatus ir žemę statybai bei paslaugų teikimą asmenims, kurie tiekė prekes eksportuoti arba vykdė sandorį Bendrijos viduje ir kurie šiuo pagrindu pasinaudojo galimybe įsigyti, įskaitant per tarpininkus, arba importuoti prekių arba paslaugų nemokant mokesčio.

C punkte numatytas prekių tiekimas arba paslaugų teikimas atliekamas nemokant mokesčio a punkte nurodytiems asmenimis, jei tai rezidentai, ir asmenims, užtikrinantiems pirmesnės pastraipos b punkte nurodytą prekių tiekimą remiantis jų rašytiniu patvirtinimu ir jų atsakomybe, taikant minėtuose punktuose numatytą visų tiekimų, kurie buvo atlikti šių asmenų per ankstesnius kalendorinius metus, bendros sumos ribą. Teisių perėmėjai ir tarpininkai gali kartu naudotis šia suma prekėms, kurios per šešis mėnesius nuo jų pateikimo eksportuojamos originalios būklės, arba kitoms prekėms ar paslaugoms įsigyti iki sumos, kuri vis dėlto neviršija šios sumos ir jiems patiektų prekių per tuos pačius metus skirtumo pagal a punktą <...>“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 9 *Dresser-Rand France* gamina pramoninius gamtinių dujų kompresorius.
- 10 Vykdydama veiklą *Dresser-Rand France* sudarė sutartį su galutine kliente – Ispanijos bendrove dėl sukomplektuotų prekių tiekimo. Vykdydama šią sutartį ji naudojo kompresorius, kuriuos *Dresser-Rand Italia Srl* (toliau – *Dresser-Rand Italie*) importavo iš savo padalinių, esančių Kinijoje.
- 11 *Dresser-Rand France* įvežė iš Prancūzijos į Italijos teritoriją kai kurias sudedamąsias dalis, kurių reikia norint naudoti importuotus kompresorius. Vėliau ji su *FB. ITMI Spa* (toliau – FB ITMI), Italijoje įsteigtu subrangovu, sudarė sutartį dėl kitų sudedamųjų dalių, kurių reikia, kad atitinkamos prekės veiktų ir būtų instaliuotos galutiniam klientui, tiekimo. Galiausiai, FB ITMI tiesiogiai išsiuntė sukomplektuotas prekes galutiniams klientams *Dresser-Rand Italie*, kuri veikia kaip *Dresser-Rand France* atstovė mokesčių mokėjimo tikslais, vardu ir sąskaita.
- 12 FB ITMI išrašė *Dresser-Rand Italie* sąskaitą faktūrą už operacijas, susijusias su komplektavimo ir papildomomis pritaikymo paslaugomis ir su atitinkamų prekių tiekimu. *Dresser-Rand Italie*, kaip *Dresser-Rand France* atstovė mokesčių mokėjimo tikslais, išrašė sąskaitą faktūrą už visas galutiniam klientui pristatytas prekes.
- 13 Remdamasi įprastai eksportu užsiimančio asmens statusu, *Dresser-Rand Italie*, veikdama kaip *Dresser-Rand France* atstovė mokesčių mokėjimo tikslais, manė, kad pagal Dekreto Nr. 633 8 straipsnio 1 dalies c punktą ir 2 straipsnį ji galėjo įsigyti FB ITMI tiekiamų prekių ir teikiamų paslaugų nemokėdama PVM, ir tai ginčija mokesčių administratorius. Kadangi įprastai eksportu užsiimančio asmens kvalifikavimas priklauso nuo prekių iš Prancūzijos į Italiją pervežimo kvalifikavimo, šalys pagrindinėje byloje nesutaria dėl pastarojo kvalifikavimo.
- 14 Taigi *Dresser-Rand France* mano, kad kompresorių pervežimas iš Prancūzijos į Italiją „prilyginamas prekių įsigijimui Bendrijos viduje pagal [PVM] Direktyvos 17 straipsnio 1 dalį“. Ji taip pat patikslina, kad sukomplektuotų prekių pardavimas galutiniam klientui iš Italijos teritorijos – tai prekių tiekimas Bendrijos viduje.
- 15 *Agenzia delle Entrate, Direzione Provinciale, Ufficio Controlli di Genova* nurodo, kad prekių gabenimui iš Prancūzijos į Italiją taikomas šios direktyvos 17 straipsnio 2 dalies f punktas, todėl jam taikoma sąlyginio neapmokestinimo sistema, numatyta 1993 m. rugpjūčio 30 d. Dekreto Įstatymo Nr. 331 dėl mokesčių nuostatų įvairiose srityse suderinimo 38 straipsnio penktos pastraipos a punkte. Iš tiesų ji teigia, kad *Dresser-Rand France* ir FB ITMI sudarytos sutarties dalykas – ne prekių tiekimas, bet paslaugų teikimas. Todėl šioje sutartyje numatyta operacija negali būti prilyginama prekių tiekimui, kaip jis suprantamas pagal minėtos direktyvos 17 straipsnio 1 dalį.
- 16 Pagrindinėje byloje *Dresser-Rand France* ginčija sąlyginio neapmokestinimo sistemos taikymą, nes, pirma, FB ITMI veikia – iš esmės gaminti ir tiekti prekes ir, antra, į Italijos teritoriją įvežtos prekės nėra grąžinamos į valstybę narę, iš kurios jos buvo įvežtos, skirtingai, nei tai numatyta PVM direktyvoje šios sistemos taikymo tikslais.
- 17 Šiomis aplinkybėmis *Commissione tributaria provinciale di Genova* (Genujos provincijos mokesčių ginčų komisija) nusprendė sustabdyti bylų nagrinėjimą ir Teisingumo Teismui pateikti šiuos prejudicinius klausimus, kurie vienodai išdėstyti bylose C-606/12 ir C-607/12:

„1. Ar prekių vežimo iš vienos valstybės narės į Italijos teritoriją, siekiant patikrinti, ar jos suderinamos su nacionalinėje teritorijoje įgytomis prekėmis, operacija, jeigu su įvežtomis į Italiją prekėmis neatliekami jokie su jomis susiję darbai, gali būti priskirta prie sąvokos „su prekėmis susijęs darbas“, vartojamos [PVM] direktyvos 17 straipsnio 2 dalies f punkte, ir šiuo atžvilgiu yra svarbu nustatyti, kokias operacijas vykdė FB ITMI ir [*Dresser-Rand Italie*]?

2. Ar [PVM] direktyvos 17 straipsnio 2 dalies f punktas turi būti aiškinamas taip, kad juo draudžiama pagal nacionalinės teisės aktus arba valstybių narių praktiką nustatyti, kad prekių siuntimas ar gabenimas nėra laikomas pervežimu į kitą valstybę narę, išskyrus atvejį, kad prekės grąžinamos į valstybę narę, iš kurios jos buvo išsiųstos ar išgabentos?“
- 18 2013 m. sausio 28 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi bylos C-606/12 ir C-607/12 buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma rašytinė ir žodinė proceso dalys ir priimtas galutinis sprendimas.

Dėl prejudicinių klausimų

Pirminės pastabos

- 19 Iš sprendimų dėl prašymų priimti prejudicinį sprendimą ir iš šalių pateiktų pastabų matyti, kad galimai painiojama „prekių tiekimo“ sąvoka, apibrėžta PVM direktyvos 14 straipsnyje, su „prekių įsigijimo Bendrijos viduje“ sąvoka, apibrėžta šios direktyvos 20 straipsnyje.
- 20 Iš tiesų, kaip tai patvirtinama šio sprendimo 14 punkte, keletą kartų nurodoma „prekių įsigijimo Bendrijos viduje“ sąvoka siejama su minėtos direktyvos 17 straipsnio 1 dalimi, nors ši sąvoka įtvirtinta tos pačios direktyvos 21 straipsnyje.
- 21 Taigi PVM direktyvos 17 straipsnio 1 dalyje tam tikri prekių pervežimo atvejai prilyginami prekių tiekimui Bendrijos viduje ir jie nėra niekaip susijusi su prekių įsigijimu Bendrijos viduje.
- 22 Todėl reikia manyti, kad šie klausimai yra susiję ne su „prekių įsigijimo Bendrijos viduje“ sąvoka, o su „prekių pervežimo“ sąvoka, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos 17 straipsnį.

Dėl antrojo klausimo

- 23 Antruoju klausimu, kurį reikia nagrinėti pirmą, prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, ar PVM direktyvos 17 straipsnio 2 dalies f punktas turi būti aiškinamas taip, kad juo draudžiama pagal nacionalinės teisės aktus arba valstybių narių praktiką nustatyti, kad prekių siuntimas ar gabenimas nėra laikomas pervežimu į kitą valstybę narę, išskyrus atvejį, kai atitinkamos prekės grąžinamos į valstybę narę, iš kurios jos buvo išsiųstos ar išgabentos.
- 24 Pirmiausia reikia remtis PVM direktyvos 17 straipsnio 2 dalies f punkto tekstu, kuriame aiškiai numatyta, kad siuntimas savo verslo tikslais, kai vykdomas paslaugos teikimas apmokestinamajam asmeniui, nėra laikomas prekės pervežimu į kitą valstybę narę, jeigu vėliau ši prekė grąžinama tam pačiam apmokestinamajam asmeniui į kilmės valstybę narę, t. y. valstybę narę, iš kurios ji buvo išsiųsta.
- 25 Taigi šios direktyvos 17 straipsnio 2 dalies f punktui taikyti aiškiai taikoma sąlyga, kad prekė būtų grąžinama į kilmės valstybę narę.
- 26 Be to, reikia pažymėti, kad PVM direktyvos 17 straipsnio 2 dalyje išvardyti atvejai (tarp jų yra ir f punkte įtvirtintas atvejis), kurie nepatenka į „pervežimo į kitą valstybę narę“ sąvoką, įtvirtintą minėtos direktyvos 17 straipsnio 1 dalyje.
- 27 Taigi iš pačios PVM direktyvos 17 straipsnio struktūros ir teksto matyti, kad jo 2 dalyje įtvirtintas baigtinis išimtinių atvejų, kurie dėl to turi būti aiškinami siaurai, sąrašas (pagal analogiją žr. 2013 m. gegužės 16 d. Sprendimo *TNT Express Worldwide*, C-169/12, 24 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

- 28 Galiausiai reikia priminti, kad šioje direktyvoje įtvirtintos prekybos Bendrijos viduje apmokestinimo PVM pereinamojo laikotarpio schemos tikslas yra perduoti mokestines pajamas valstybei narei, kurioje patiekto prekės buvo galutinai vartojamos (žr., be kita ko, 2010 m. balandžio 22 d. Sprendimo *X ir fiscale eenheid Facet-Facet Trading*, C-536/08 ir C-539/08, Rink. p. I-3581, 30 punktą ir 2010 m. lapkričio 18 d. Sprendimo *X*, C-84/09, Rink. p. I-11645, 22 ir 31 punktus). Taigi tos pačios direktyvos 17 straipsnio 2 dalies f punkte įtvirtina išimtis turi būti aiškinama, be kita ko, atsižvelgiant į šį tikslą.
- 29 Vadinasi, pagal pirmesniame šio sprendimo punkte nurodytą apmokestinimo paskirties valstybėje narėje principą PVM direktyvos 17 straipsnio 2 dalies f punktas turi būti aiškinamas taip, kad juo remiantis negalima prekių tiekimu Bendrijos viduje laikyti prekės pervežimo į kitą valstybę narę tik su sąlyga, jog ši prekė būna laikinai šioje valstybėje narėje ir yra skirta būti vėliau grąžinama į kilmės valstybę narę.
- 30 Iš tiesų, tik kai prekė pervežama į kitą valstybę narę siekiant ne galutinai ją suvartoti šioje valstybėje narėje, o atlikti su ja susijusius pakeitimo darbus ir vėliau grąžinti į kilmės valstybę, toks pervežimas neturi būti laikomas prekių tiekimu Bendrijos viduje.
- 31 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, prekės grąžinimas apmokestinamajam asmeniui į valstybę narę, iš kurios ši prekė iš pradžių buvo išsiųsta arba išgabenta, turi būti laikomas būtina PVM direktyvos 17 straipsnio 2 dalies f punkto taikymo sąlyga.
- 32 Todėl į antrąjį klausimą reikia atsakyti taip: PVM direktyvos 17 straipsnio 2 dalies f punktas turi būti aiškinamas taip, kad siekiant, jog prekės siuntimas arba gabenimas nebūtų laikomas vežimu į kitą valstybę narę, ši prekė, atlikus su ja susijusius darbus valstybėje narėje, kurioje baigėsi šios prekės siuntimas arba gabenimas, turi būti būtinai grąžinama apmokestinamajam asmeniui į valstybę narę, iš kurios ji iš pradžių buvo išsiųsta arba išgabenta.

Dėl pirmojo klausimo

- 33 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar PVM direktyvos 17 straipsnio 2 dalies f punktas turi būti aiškinamas taip, kad iš vienos valstybės narės į kitos valstybės narės teritoriją pervežtų prekių patikrinimas, ar jos suderinamos su nacionalinėje teritorijoje įgytomis kitomis prekėmis, jeigu su pervežtomis prekėmis neatliekami jokie darbai, gali būti priskirtas prie sąvokos „su prekėmis susijęs darbas“, kaip ji suprantama pagal šią nuostatą.
- 34 Reikia priminti, kad atsižvelgiant į nacionalinių teismų ir Teisingumo Teismo teisminių funkcijų atskyrimą, numatytą SESV 267 straipsnyje, nors Teisingumo Teismas priima sprendimą iš principo neprivalėdamas nagrinėti aplinkybių, kurios paskatino nacionalinius teismus pateikti jam klausimus ir į kurias atsižvelgiant ketinama taikyti paprašytas išaiškinti Sąjungos teisės nuostatas, tačiau yra visiškai atvirkščiai, jei, be kita ko, Sąjungos teisės nuostata, kurią jo prašoma išaiškinti, akivaizdžiai negali būti taikoma (šiuo klausimu žr. 1990 m. spalio 18 d. Sprendimo *Dzodzi*, C-297/88 ir C-197/89, Rink. p. I-3763, 39 ir 40 punktus ir 2007 m. birželio 14 d. Sprendimo *Telefónica O2 Czech Republic*, C-64/06, Rink. p. I-4887, 22 ir 23 punktus).
- 35 Taigi, kaip buvo pažymėta šio sprendimo 32 punkte, prekės grąžinimas apmokestinamajam asmeniui į valstybę narę, iš kurios ši prekė iš pradžių buvo išsiųsta arba išgabenta, turi būti laikomas būtina PVM direktyvos 17 straipsnio 2 dalies f punkto taikymo sąlyga.
- 36 Iš sprendimų dėl prašymų priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad pagrindinėse bylose nagrinėjamos prekės nebuvo grąžintos į kilmės valstybę narę, t. y. Prancūzijos Respubliką, po to, kai buvo atlikti su jomis susiję darbai Italijoje.

- 37 Kadangi prekės grąžinimo į kilmės valstybę narę sąlyga neįvykdyta, pagrindinėse bylose PVM direktyvos 17 straipsnio 2 dalies f punktas netaikomas.
- 38 Todėl į pirmą klausimą atsakyti nereikia.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 39 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (septintoji kolegija) nusprendžia:

2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 17 straipsnio 2 dalies f punktas turi būti aiškinamas taip, kad siekiant, jog prekės siuntimas arba gabenimas nebūtų laikomas pervežimu į kitą valstybę narę, ši prekė, atlikus su ja susijusius darbus valstybėje narėje, kurioje baigėsi šios prekės siuntimas arba gabenimas, būtinai turi būti grąžinama apmokestinamajam asmeniui į valstybę narę, iš kurios ji iš pradžių buvo išsiųsta arba išgabenta.

Parašai.